

Mennesker, hvis Indtægter paa Grund af forskellige Forhold ikke har holdt Trit med Udgiftsstigningerne. Af Hensyn til disse forekommer det mig, særlig da deres Antal ikke er saa ringe, at det er nødvendigt at opretholde Dyrtidsloven.

I den gamle Dyrtidslov stod jo — og det samme vil komme til at gælde efter den nye —, at der til Bestridelse af de Udgifter, som udredes i Henhold til Dyrtidsloven, kan udskrives en Tillægsskat. Jeg synes ikke, at man af de Oplysninger, som foreligger i Bilaget, kan se, om de Beløb, der er indkommet ved denne Tillægsskat, svarer til Udgifterne eller om de muligvis er væsentlig større end de Udgifter, der er anvendte til Dyrtidshjælp. Jeg vilde ønske, at den højtærede Indenrigsminister enten her i Salen eller i Udvalget kunde give de fyldigst mulige Oplysninger om, hvorvidt man kan være sikker paa, at der føres Kontrol med, at Dyrtidsskatten ikke indbringer væsentlig mere, end der anvendes. At det fornuftigvis er umuligt at afbalancere Beløbene nøjagtigt, er klart; men skulde der i enkelte Kommuner være udskrevet væsentlig mere i Skat, end der er anvendt i Henhold til Dyrtidslovgivningen, skulde jeg dog tro, det var naturligt, at der blev gjort Indsigelse derimod, idet det jo ikke er Lovens Forudsætning, at der maa udskrives mere. Og jeg skulde mene, at det var naturligt, at man, hvis der findes saadanne Kommuner, ordnede det saaledes, at det Beløb, der var udskrevet for meget i et Aar, blev fradraget ved det kommende Aars Udskrivning.

Angaaende § 5 i Lovforslaget vil jeg gerne sige et Par Ord, idet jeg har ladet mig sige, at en stor Mængde Kommuner har været uklare over, at de kunde faa Andel i disse 500 000 Kr. Følgen deraf har været, at de 500 000 Kr., som er udelte, i ret høj Grad er udelte til Kommuner med temmelig lav Skatteprocent. Jeg vil gerne henlede den højtærede Indenrigsministers Opmærksomhed paa, at Kommunerne paa saa tydelig Maade som muligt bør gøres bekendte med, at der kan faas saadanne Beløb.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling.

Indenrigsministeren (Rode): Ved Lovforslagets Fremsættelse udtalte jeg Haabet om, at Forhandlingen vilde vise nogenlunde Tilslutning til den Form, Dyrtidsforslaget denne Gang havde faaet, idet jeg udtrykte et Ønske om at gaa til en gradvis Nedsættelse af Foranstaltningerne, og det forekommer mig, at Forhandlingen i alt Fald i det væsentlige har opfyldt mit Ønske i saa Henseende. Alle har jo billigst, at man ved denne Løjlighed har ladet den gamle Dyrtidslovs § 1 bortfalde. Den Motivering, som det ærede 5te Medlem for Skanderborg Amt (Korsgaard) gav heraf, kan jeg dog ikke tiltræde. Det er ikke saaledes, at Regering og Rigsdag ved at ophæve § 1 tager Stilling til Bortfald af alle Dyrtidsreguleringer. Man tager Stilling til Bortfald af den særlige Dyrtidsregulering, som vi i Fjor Sommer besluttede at gennemføre som Supplement til allerede stedfundne Statsprisreguleringer. Den aldeles væsentlige Del af Statens Prisregulering finder jo Sted i Henhold til Kornloven, dens Kornparagraf, dens Flæskeparagraf og dens Sukkerparagraf og i Henhold til Smørloven. Det er de aldeles væsentlige Statsprisreguleringer, og jeg beder ærede Medlemmer fastholde, at naar vi her i Landet kan sige, at Prisniveauet og Indtægtsniveauet for væsentlige Dele af Befolkningen er ved at naa hinanden, skyldes det, at disse Statsprisreguleringer har fundet Sted. I samme Øjeblik vi helt vilde opgive disse, vilde Prisniveauet atter stige op over Indtægtsniveauet. Der er imidlertid mellem Prisniveauet og Indtægtsniveauet for Øjeblikket en saadan Margin, at jeg maa antage det forsvarligt — og det har jo ogsaa alle her billigst —, at man lader de ekstraordinære Prisreguleringer, de Nedsættelser, som fandt Sted ifølge Loven af 13. Juli, bortfalde. Men med Hensyn til den videre Fastsættelse af Priserne paa Brød, Flæsk, Smør og Sukker maa til Efteraaret, naar disse Spørgsmaal kommer til Forhandling, Rigsdagen tage sit Standpunkt under Hensyn til alle de Forhold, som da er til Stede. Og jeg maa mene, at Rigsdagen ikke vil gøre klogt i at føre en saadan Politik, at Prisniveauet stiger, og derved paa ny ligesom kalde paa Nødvendigheden for yderligere Stigning af Lønningsniveauet.